

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 4 grudnia 2009 r. (04.12)
(OR. en)**

**16917/1/09
REV 1**

LIMITE

**CO EUR-PREP 1
POLGEN 228**

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Dotyczy: *Rada Europejska (10 i 11 grudnia 2009 r.)
– Projekt konkluzji*

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji do przyjęcia przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 10 i 11 grudnia 2009 r.

o
o o

Przed posiedzeniem Rady Europejskiej miało miejsce wystąpienie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Jerzego Buzka, a następnie odbyła się wymiana poglądów.

o
o o

I. Zagadnienia instytucjonalne

1. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie traktatu lizbońskiego w dniu 1 grudnia. Traktat zapewnia Unii stabilne i trwałe ramy instytucjonalne; pozwoli również Unii w pełni skoncentrować się na stojących przed nami wyzwaniach.
2. Intensywne prace przygotowawcze prowadzone w trakcie szwedzkiej prezydencji, zgodnie ze sprawozdaniem prezydencji (dok. 17033/1/09), umożliwiły wejście Traktatu w życie bez zakłóceń. W dniu 1 grudnia Herman Van Rompuy objął stanowisko Przewodniczącego Rady Europejskiej, a Catherine Ashton – Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.
3. Rada Europejska, w nawiązaniu do sprawozdania prezydencji, które zatwierdziła w październiku 2009 roku, zwraca się do wysokiego przedstawiciela o szybkie przedstawienie propozycji dotyczącej organizacji i funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, z myślą o jej przyjęciu wraz ze stosownymi aktami prawnymi i budżetowymi przed końcem kwietnia 2010 roku. Prace przygotowawcze należy kontynuować w obecnej formie.
4. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zainicjowanie przez Komisję publicznych konsultacji w sprawie inicjatywy obywatelskiej. Wzywa Komisję, by jak najszybciej przedstawiła stosowny wniosek prawodawczy z myślą o jego przyjęciu w pierwszej połowie 2010 roku.

p.m.

II. Sytuacja gospodarcza, finansowa i w zakresie zatrudnienia

5. Kryzys gospodarczy i finansowy postawił przed światową gospodarką trudne wyzwania i spowodował najpoważniejsze pogorszenie koniunktury gospodarczej od lat trzydziestych XX wieku. Aby zwalczyć kryzys, UE i jej państwa członkowskie wdrożyły różnorakie środki nadzwyczajne, w tym Europejski plan naprawy gospodarczej z grudnia 2008 roku. Środki wsparcia mają kluczowe znaczenie w przywracaniu zaufania do rynków finansowych i zapewnianiu ich właściwego funkcjonowania, a także w łagodzeniu skutków kryzysu dla wzrostu i zatrudnienia.
6. Sytuacja gospodarcza ustabilizowała się, a zaufanie wzrasta. Prognozy sugerują niewielkie ożywienie w 2010 roku, po którym w roku 2011 nastąpi powrót do silnego wzrostu. Sytuacja nadal jest jednak niepewna i delikatna, a warunki społeczne i w zakresie zatrudnienia mają ulec dalszemu pogorszeniu w 2010 roku. Polityki wspierające gospodarkę powinny w związku z tym być nadal realizowane i nie należy ich wycofywać, zanim ożywienie nie będzie w pełni zagwarantowane. Aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom i zwiększyć zaufanie, Rada Europejska potwierdza, jak ważne jest opracowywanie wiarygodnych i skoordynowanych strategii wychodzenia z szeroko zakrojonych polityk stymulacyjnych oraz przekazywanie informacji na ich temat.

Strategie wyjścia

7. Rada Europejska podkreśla fakt, że budżetowa strategia wyjścia zostanie zrealizowana w ramach paktu stabilności i wzrostu, który pozostaje zasadniczym elementem unijnych ram budżetowych. Zalecenia dla krajów objętych procedurą nadmiernego deficytu, w szczególności zalecenia przyjęte przez Radę 2 grudnia, stanowią istotne narzędzie przywracania zdrowych finansów publicznych. W tym kontekście Rada Europejska przywołuje swoje konkluzje z 20 października w sprawie budżetowej strategii wyjścia i przypomina, że strategia ta będzie obejmować konsolidację daleko przekraczającą poziom referencyjny 0,5% PKB rocznie w połączeniu z reformami strukturalnymi leżącymi u podstaw długoterminowej stabilności budżetowej. Konsolidacja budżetowa powinna się rozpocząć nie później niż w 2011 roku, a w niektórych państwach członkowskich, w których umożliwią to okoliczności gospodarcze, nawet wcześniej, pod warunkiem że prognozy Komisji nadal będą wskazywać na to, że ożywienie gospodarcze utrwała się i przestaje być zależne od środków stymulacyjnych.

8. Konieczne są szerzej zakrojone strategie wyjścia, również z uwzględnieniem konieczności rozluźnienia finansowych systemów wsparcia. Dalsze prace muszą podlegać zasadom wycofywania wsparcia dla sektora finansowego, określonym przez Radę 2 grudnia 2009 r. Podstawowe znaczenie ma opracowanie skoordynowanego podejścia, które uwzględniałoby stabilność finansową i sytuację poszczególnych państw członkowskich i wprowadzało stopniowe zachęty dla instytucji finansowych w celu wyeliminowania zależności od publicznego wsparcia finansowego.
9. Rada Europejska podkreśliła, że wycofywanie publicznych środków wsparcia powinno być należycie koordynowane przez państwa członkowskie, aby uniknąć negatywnych efektów zewnętrznych, że przy wybieraniu terminu wychodzenia z systemów wsparcia należy uwzględnić wielorakie elementy, oraz że – w zależności od sytuacji poszczególnych państw członkowskich – w pierwszej kolejności powinny być wycofywane gwarancje rządowe.
10. Rada Europejska zachęca Radę do kontynuowania prac nad strategiami wyjścia i do złożenia sprawozdania do marca 2010 roku zarówno w dziedzinie budżetowej, jak i w sektorze finansowym.

Rynki finansowe

11. Kryzys finansowy uwydatnił słabości obecnych ram regulacyjnych i rozwiązań dotyczących nadzoru odnoszących się do instytucji finansowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje szybkie i zdecydowane działania podjęte przez Radę, która uzgodniła całkowicie nową strukturę nadzoru finansowego w Europie. Tę nową strukturę ustanawia się, by przywrócić zaufanie konsumentów i inwestorów do rynków finansowych, zapewnić lepszą ochronę przed bankami finansowymi i kryzysami gospodarczymi w przyszłości oraz by zwiększyć stabilność i dostosować nadzór do realiów integracji rynkowej.

12. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ogólne podejście wypracowane przez Radę w sprawie całego pakietu nowych ram nadzoru w Unii Europejskiej. Nowa Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego zapewni Unii Europejskiej system służący monitorowaniu różnych rodzajów ryzyka makroostrożnościowego; będzie również wydawać ostrzeżenia przed ryzykiem i zalecenia w sprawie działań zaradczych w sytuacjach, gdy ryzyka te są znaczące. Trzy nowe organy nadzoru dla banków, rynków ubezpieczeń i papierów wartościowych opracują wspólne standardy techniczne, będą pełnić silną rolę koordynującą w kolegiach organów nadzorczych, będą w stanie skutecznie działać w przypadku nadzwyczajnych sytuacji w sektorze finansowym i zapewnią spójne stosowanie unijnego prawa, m.in. za pośrednictwem wiążącej mediacji. Rada Europejska oczekuje szybkiego przyjęcia wniosków przez Parlament Europejski, tak by nowy system mógł uzyskać gotowość operacyjną w 2010 roku.

13. Przyjęcie przez Radę podejścia ogólnego dotyczącego zmian w dyrektywie w sprawie wymogów kapitałowych jest kolejnym krokiem zmierzającym do wzmocnienia regulacji finansowych w świetle kryzysu finansowego. Zaostrza ono wymogi kapitałowe dla niektórych czynności bankowych i wprowadza jasne i wiążące zasady dotyczące wynagrodzeń, spójne z zasadami zatwierdzonymi przez przywódców grupy państw G20. Polityki wynagrodzeń w sektorze finansowym muszą propagować należyte i skuteczne zarządzanie ryzykiem; powinny się również przyczyniać do zapobiegania kryzysom gospodarczym w przyszłości. Rada Europejska liczy teraz na Parlament Europejski w kwestii wypracowania ostatecznego porozumienia. Rada Europejska zwraca się do sektora finansowego o bezzwłoczne wdrożenie racjonalnych praktyk w zakresie wynagrodzeń; z zadowoleniem przyjmuje też fakt, że Komisja zamierza uważnie monitorować wdrażanie racjonalnych zasad w tej dziedzinie. Rada Europejska apeluje również o dalsze postępy w zakresie przeciwdziałania procykliczności w sektorze bankowym i wzywa Komisję, by w 2010 roku przedstawiła kolejne wnioski, z uwzględnieniem aktualnych prac prowadzonych w ramach Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego.

14. Rada Europejska podkreśla również, że trzeba przyspieszyć prace nad projektem dyrektywy w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, która powinna także uwzględniać kwestię odpowiednich polityk wynagrodzeń. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza przedstawić w 2010 roku wnioski prawodawcze mające zwiększyć stabilność i przejrzystość rynków instrumentów pochodnych.

15. UE boryka się z istotnymi wyzwaniami strukturalnymi. To dlatego dziesięć lat temu zainicjowano strategię lizbońską. Okazała się ona użyteczna w zakresie ustanawiania ram służących zwiększaniu konkurencyjności Europy i wspieraniu reform strukturalnych. Nadszedł czas, by ocenić wpływ strategii lizbońskiej i, przede wszystkim, spojrzeć w przyszłość. Zważywszy na gospodarcze i społeczne skutki kryzysu, a także na wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństw i zmianą klimatu, nowe podejście jest potrzebne bardziej niż kiedykolwiek. Aby jeszcze bardziej zwiększyć konkurencyjność i unijny potencjał wzrostu, należy zmienić kierunek polityk, tak by ich celem były reformy długoterminowe w ramach ambitnej i ulepszonej, nowej strategii.
16. Czas przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej należy wykorzystać w celu określenia elementów takiej strategii dla UE 2020 i przeanalizowania sposobów zapewnienia stabilnych finansów publicznych, z jednoczesnym zachowaniem inwestycji i opieki społecznej, stworzenia skutecznych rynków pracy sprzyjających integracji społecznej, dalszego wzmocnienia rynku wewnętrznego i pełnego wykorzystania handlu zewnętrznego i otwartości. Inne istotne zagadnienia, które wymagają przeanalizowania, dotyczą korzyści, jakie przynosi ekologiczniejsza gospodarka, poprawy otoczenia biznesowego i zwiększenia bazy wiedzy w naszych gospodarkach, w tym badań naukowych i innowacji. W tym kontekście należy dołożyć wszelkich starań, by zapewnić spójność społeczną i równouprawnienie płci.
17. Rada Europejska apeluje przy tym o nową refleksję nad metodami, które należy zastosować; niezbędna jest bardziej wydajna i przejrzysta struktura zarządzania, ukierunkowana na osiągnięcie wymiernych wyników. W tym kontekście kapitalne znaczenie mają środki polityczne w zakresie monitorowania i oceny. Dalsza refleksja jest również konieczna w odniesieniu do optymalnego sposobu wykorzystywania zaleceń dla poszczególnych krajów, wzmocnienia powiązań między środkami stosowanymi na szczeblu krajowym i unijnym, zwiększania odpowiedzialności poszczególnych krajów dzięki aktywniejszemu udziałowi partnerów społecznych oraz władz regionalnych i lokalnych.
18. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości konsultacje, które Komisja zainicjowała w sprawie przyszłej strategii, i oczekuje ambitnego wniosku jak najszybciej w 2010 roku, tak aby można go było dogłębnie omówić na posiedzeniu Rady Europejskiej wiosną 2010 roku.

19. Zrównoważony rozwój pozostaje jednym z najważniejszych celów Unii Europejskiej na mocy traktatu lizbońskiego. Jak zaakcentowano w sprawozdaniu prezydencji dotyczącym przeglądu strategii Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju za rok 2009 (dok. 16818/09), strategia będzie w dalszym ciągu przedstawiać długoterminową wizję i tworzyć nadrzędne ramy polityczne dla wszystkich unijnych polityk i strategii.
20. Kilka tendencji zaburzających zrównoważony rozwój wymaga pilnych działań. Konieczne są znaczne, dodatkowe działania służące ograniczeniu zmiany klimatu i przystosowaniu się do niej, zmniejszeniu wysokiego zużycia energii w sektorze transportu, a także zahamowaniu aktualnej utraty bioróżnorodności. Przejście w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej niskoemisyjnej oraz niskonakładowej gospodarki będzie wymagało intensywniejszych działań w przyszłości. W przyszłych przeglądach należy precyzyjniej określać, które działania mają charakter priorytetowy. Należy usprawnić zarządzanie, w tym mechanizmy realizacji, monitorowania i działań następczych, np. poprzez wyraźniejsze powiązania z przyszłą strategią UE 2020 i innymi strategiami przekrojowymi.
-
21. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza stworzyć forum najbardziej oddalonych regionów europejskich, otwarte dla wszystkich państw członkowskich i regionów najbardziej oddalonych, zgodnie z komunikatem przedstawionym w dniu 17 października 2008 r. Inauguracyjne posiedzenie forum odbędzie się w Brukseli w dniach 27 i 28 maja 2010 r., a kolejne posiedzenia będą organizowane co dwa lata.
22. Rada Europejska przypomina o celu, który zakłada przeprowadzenie kompleksowego przeglądu budżetu obejmującego wszystkie aspekty wydatków i zasobów UE. Rada Europejska wzywa Komisję, by przedłożyła stosowne sprawozdanie, tak aby Rada mogła w 2010 roku przedstawić wytyczne dotyczące priorytetów.

III. Program sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli

23. Pięć lat po przyjęciu programu haskiego nadszedł czas, by Unia dokonała przeglądu swojej polityki, tak by skutecznie stawiać czoła nowym wyzwaniom. Z myślą o tym Rada Europejska przyjęła nowy wieloletni program na lata 2010–2014, czyli program sztokholmski.
24. Rada Europejska jest zdania, że w najbliższych latach w centrum uwagi powinny się znaleźć interesy i potrzeby obywateli oraz innych osób, za które UE jest odpowiedzialna. Wyzwaniem będzie zapewnianie poszanowania podstawowych praw i wolności oraz integralności, a jednocześnie gwarantowanie bezpieczeństwa w Europie. Kapitalne znaczenie ma to, by środki egzekwowania prawa i gwarancje przestrzegania praw indywidualnych, zasad praworządności i ochrony międzynarodowej były ze sobą spójne i wzajemnie się wzmacniały. Program sztokholmski koncentruje się na poniższych priorytetach.
25. ***Propagowanie praw obywatelskich i praw podstawowych:*** Obywatelstwo europejskie musi stać się namacalnym faktem. Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości musi być przede wszystkim jednolitym obszarem, w którym chronione są podstawowe prawa. Trzeba w dalszym ciągu rozszerzać strefę Schengen. Poszanowanie istoty ludzkiej oraz godności ludzkiej, a także innych praw określonych w karcie praw podstawowych i europejskiej konwencji praw człowieka należą do fundamentalnych wartości. Konieczne jest na przykład zapewnienie korzystania z tych swobód oraz zachowanie sfery prywatności obywateli niezależnie od granic między państwami, przede wszystkim przez ochronę danych osobowych. Należy uwzględnić specyficzne potrzeby osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, a obywatele Europy i inne osoby muszą mieć możliwość pełnego korzystania z przysługujących im praw w Unii Europejskiej, a w stosownych przypadkach nawet poza terytorium Unii.

26. **Europa prawa i sprawiedliwości:** Konieczne jest dalsze budowanie europejskiej przestrzeni sprawiedliwości, aby położyć kres obecnemu rozdrobnieniu. Należy przede wszystkim uruchomić mechanizmy ułatwiające dostęp do wymiaru sprawiedliwości, tak aby obywatele mogli dochodzić swoich praw w całej Unii. Należy także poprawić współpracę między przedstawicielami zawodów prawniczych oraz ich szkolenie i zmobilizować środki w celu zniesienia przeszkód w uznawaniu aktów prawnych w innych państwach członkowskich.
27. **Europa, która chroni:** Należy opracować strategię bezpieczeństwa wewnętrznego w celu dalszej poprawy bezpieczeństwa na terenie Unii, a tym samym ochrony życia i bezpieczeństwa obywateli europejskich, oraz zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i innych zagrożeń. Aby Europa była bezpieczniejsza, strategia powinna mieć na celu zacieśnienie współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa, zarządzania granicami, ochrony ludności, zarządzania katastrofami, a także współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. Podstawą działań Unii Europejskiej musi przy tym być solidarność między państwami członkowskimi, a Unia musi w pełni wykorzystać art. 222 TFUE.
28. **Dostęp do Europy w zglobalizowanym świecie:** Dostęp do Europy dla biznesmenów, turystów, studentów, naukowców, pracowników, osób potrzebujących ochrony międzynarodowej i innych osób, które z uzasadnionych przyczyn chcą się dostać na terytorium UE, musi stać się bardziej skuteczny i efektywny. Jednocześnie Unia i jej państwa członkowskie muszą zagwarantować bezpieczeństwo swoim obywatelom. Realizacji tych celów powinny służyć polityka dotycząca zintegrowanego zarządzania granicami i polityka wizowa.

29. **Europa odpowiedzialności, solidarności i partnerstwa w dziedzinie migracji i azylu:**

Opracowanie perspektywicznej i kompleksowej europejskiej polityki migracyjnej, u której podstaw leży solidarność i odpowiedzialność, pozostaje jednym z kluczowych celów polityki Unii Europejskiej. Należy przystąpić do skutecznej realizacji wszystkich stosownych instrumentów prawnych i w pełni wykorzystać potencjał właściwych agencji i urzędów działających w tej dziedzinie. Odpowiednie zarządzanie migracją może przynieść korzyści wszystkim zainteresowanym stronom. Europejski pakt o imigracji i azylu stanowi wyraźną podstawę dalszych działań w tej dziedzinie. Europa będzie potrzebowała elastycznej polityki, która odpowiednio uwzględni priorytety i potrzeby państw członkowskich i umożliwi migrantom pełne wykorzystanie ich potencjału. Osoby potrzebujące ochrony muszą mieć zapewniony dostęp do bezpiecznych i skutecznych z prawnego punktu widzenia procedur azylowych. Aby systemy imigracyjne i azylowe w UE pozostały wiarygodne i trwałe, trzeba jednak jednocześnie przeciwdziałać nielegalnej migracji, kontrolować ją i zwalczać, w sytuacji gdy UE staje przed rosnącą presją powodowaną przez nielegalne przepływy migracyjne; dotyczy to w szczególności państw członkowskich położonych przy zewnętrznych granicach UE, w tym przy jej południowych granicach, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z października 2009 roku.

30. **Rola Europy w zglobalizowanym świecie – wymiar zewnętrzny:** Waga zewnętrznego wymiaru

polityki UE w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości podkreśla potrzebę większego zintegrowania polityk w tym obszarze z ogólnymi politykami Unii Europejskiej. Wymiar zewnętrzny ma podstawowe znaczenie, jeśli chodzi o stawienie czoła kluczowym wyzwaniom, przed którymi stoimy, i zwiększenie obywatelom UE możliwości pracowania i robienia interesów z krajami na całym świecie. Wymiar zewnętrzny polityki w zakresie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ma elementarne znaczenie dla pomyślnej realizacji celów przedmiotowego programu; w szczególności powinien on być w tym programie uwzględniony i całkowicie spójny ze wszystkimi innymi aspektami polityki zagranicznej UE.

31. Rada Europejska wzywa Komisję, by przedstawiła plan działania służący realizacji programu sztokholmskiego, który powinien zostać przyjęty nie później niż w czerwcu 2010 roku, a do czerwca 2012 roku przedłożyć przegląd śródkresowy.

IV. Konferencja kopenhaska w sprawie zmiany klimatu

32. Konferencja kopenhaska to dla społeczności międzynarodowej historyczna okazja, by podjąć wspólne działania będące odpowiedzią na wyzwanie, jakim jest zmiana klimatu. Rada Europejska przywołuje stanowisko negocjacyjne, które przyjęła w dniu 30 października 2009 r. Wszystkie strony muszą całkowicie poświęcić się osiągnięciu w Kopenhadze globalnego, kompleksowego i ambitnego porozumienia, obejmującego wszystkie elementy składowe planu działania z Bali. Jednym z zasadniczych warunków porozumienia kopenhaskiego jest to, by wykorzystano w nim powszechnie przyjęte, przejrzyste, międzynarodowe standardy mierzenia, raportowania i weryfikacji gazów cieplarnianych, co zapewni przejrzystość zobowiązań, działań i wsparcia. Porozumienie powinno doprowadzić do sfinalizowania, najlepiej w terminie sześciu miesięcy od konferencji kopenhaskiej, prawnie wiążącego instrumentu na okres rozpoczynający się 1 stycznia 2013 r.
33. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania dotyczące redukcji emisji, podjęte ostatnio przez kilka krajów. Naszym wspólnym celem musi być utrzymanie uzasadnionego naukowo limitu globalnego ocieplenia poniżej poziomu 2°C. Niektóre strony nie przedstawiły jeszcze propozycji odpowiadających temu celowi. Rada Europejska wzywa je, by niezwłocznie to uczyniły.
34. Unia Europejska jest liderem w przeciwdziałaniu zmianie klimatu. W ramach globalnego i kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 UE ponawia swoją warunkową ofertę, zakładającą redukcję emisji do 2020 roku o 30% w porównaniu z poziomami z roku 1990, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnej redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą wkład na miarę swoich zobowiązań i możliwości.

35. Porozumienie kopenhaskie powinno zawierać postanowienia o natychmiastowych działaniach, począwszy od 2010 roku. Rada Europejska przyznaje, że wymaga to zwiększenia wsparcia finansowego. Szybko uruchamiane międzynarodowe wsparcie publiczne powinno oznaczać określone i oddzielne wsparcie na: działania przystosowawcze i łagodzące oraz budowanie zdolności, a szczególny nacisk należy położyć na kraje najslabiej rozwinięte. UE wzywa kraje rozwinięte, by ogłosiły swoje wkłady w takie wsparcie. Państwa członkowskie UE są gotowe wnieść wkład w postaci szybko uruchamianego finansowania w wysokości co najmniej [X] mld EUR w latach 2010–2012.

V. Rozszerzenie

[do uzupełnienia po obradach na forum Rady do Spraw Zagranicznych]

VI. Stosunki zewnętrzne

Partnerstwo wschodnie i Unia dla Śródziemnomorza

36. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rozpoczęto realizację partnerstwa wschodniego, które zostało zainicjowane na szczycie w Pradze w dniu 7 maja 2009 r., i z satysfakcją odnotowuje podjęte niedawno kroki służące wzmocnieniu i pogłębieniu relacji między UE a jej partnerami. Rada Europejska podkreśla zobowiązanie Unii Europejskiej na rzecz dalszej realizacji partnerstwa wschodniego i propagowania integracji krajów partnerskich z UE.

37. Rada Europejska akcentuje znaczenie, jakie ma pogłębione partnerstwo między UE i krajami partnerskimi z regionu Morza Śródziemnego, i z zadowoleniem przyjmuje proces wzmocnienia relacji i nasilania działania na rzecz dalszego zacieśniania współpracy i intensyfikowania dialogu, a także ustanowienie struktur Unii dla Śródziemnomorza.

Iran

38. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje załączone oświadczenie w sprawie Iranu.

[do dyskusji na forum Rady do Spraw Zagranicznych]

